

prima instanță – (Judecătoria Centru, mun. Chișinău) I. Maxim
instan. de apel – (Curtea de Apel Chișinău) N. Vascan, Eu. Fistica, V. Negru

ÎNCHEIERE

05 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne,

în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Roșca Gheorghe împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne privind anularea actului administrativ, restabilirea la serviciu, încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016 prin care s-a respins apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 decembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 17 februarie 2015 avocatul Bot Alexandru în interesele lui Roșca Petru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției prin care a solicitat anularea pct. 1 și pct. 2 din ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 24 ef din 17 ianuarie 2015 cu privire la sancționarea disciplinară a angajaților Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, locotenent-colonel de poliție Roșca Gheorghe și sergent-inferior de poliție Guriev Igor, obligarea Inspectoratului General al Poliției la restabilirea lui Roșca Gheorghe în funcția de comandant al Companiei Râșcani a Batalionului nr. 2 al Brigăzii de patrulare a Inspectoratului Național al Patrulare începînt cu data de 17 ianuarie 2015, cu plata tuturor drepturilor salariale pentru absență forțată de la locul de muncă.

În motivarea cererii de chemare în judecată a menționat că, prin ordinul de sancționare disciplinară, nr. 24 ef din 17 ianuarie 2015 se pretinde că la 22 decembrie 2014, conform tabelului repartizării forțelor și mijloacelor plutoanelor 1 și 2 ale Companiei Râșcani a batalionului nr. 2 al Brigăzii de patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare, locotenent-colonel de poliție, Roșca Gheorghe, a fost implicat în serviciul, în schimbul I (08:00-16:00), însă din motive necunoscute nu s-a prezentat, ceea ce a generat implicarea în serviciu a unui alt angajat din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare.

De asemenea, prin ordinul respectiv, s-a constatat că, circumstanțele indicate supra sunt confirmate prin rapoartele colonelului de poliție Ștefan Pavlov, locotenent-colonel de poliție Dumitru Scurtu, locotenent-colonel de poliție Eugeniu Coropcean și plutonierului de poliție Tudor Strugaru, care au comunicat că, locotenent-colonel de poliție Roșca Gheorghe nu s-a prezentat la serviciu și nu a informat despre motivele și circumstanțele lipsei de la serviciu, iar contactându-l pe ultimul la numerele de telefoane, indicate în schema înștiințării și ridicării pe alarmă a efectivului Companiei Râșcani a Batalionului nr. 2 al Brigăzii de patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare, acesta nu a răspuns.

Respectiv, a comunicat că, Inspectoratul General al Poliției omite să contrapună rapoartelor sus-invocate în explicațiile depuse pe cazul dat de însăși locotenent-colonel de poliție Roșca Gheorghe și anume când acesta s-a adresat la medic. Or, pentru a verifica dacă locotenent-colonel de poliție Roșca Gheorghe s-a adresat la medic în perioada de timp în care a lipșit de la serviciu la 23 decembrie 2014, a fost expediată o interpelare către Serviciul Medical al Ministerului Afacerilor Interne, solicitându-se confirmarea sau infirmarea faptului dat.

La interpelarea înaintată, Serviciul medical al Ministerului Afacerilor Interne a comunicat că persoana în cauză s-a adresat la Policlinica Ministerului Afacerilor Interne la 22 decembrie 2014, ora 13:45 la medicul de familie A. Siniciu, fiind examinat și îndreptat la medicul specialist neurolog A. Coșieru, ora înregistrării fiind 14:50, primind indicație de spitalizare staționar.

Chiar și în limita constatării faptului că Roșca Gheorghe s-a adresat la medic, fiind recomandat și un tratament staționar, Inspectoratul General al Poliției în mod deliberat și confuz concluzionează că prin acțiunile sale locotenent-colonel de poliție Roșca Gheorghe, a încălcat disciplina de serviciu exprimată prin lipsa de la serviciu la 22 decembrie 2014 de la ora 08:00 pînă la 13:45. Or, concluzia sus-redată e întemeiată pe faptul neanunțării șefilor nemijlociți despre motivul neprezentării, ceea ce în opinia Inspectoratului General al Poliției constituia o încălcare gravă a normelor Codului muncii.

Luînd în considerație prevederile art. 86 alin. (1) din Codul muncii, a menționat că, legislația muncii, inclusiv Legea cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, nr. 320, nu prevede că motivul absenței să fie comunicat nemijlocit șefilor sub sancțiunea imposibilității invocării acestui temei pe durata anchetei de serviciu.

Totodată, au reiterat că, pe perioada de la 22 decembrie 2014 pînă la 31 decembrie 2014, Roșca Gheorghe a fost spitalizat în cadrul spitalului Ministerului Afacerilor Interne, iar de la 01 ianuarie 2015 pînă la 19 ianuarie 2015 acesta a urmat un tratament ambulatoriu sub supravegherea medicilor Policlinicii Ministerului Afacerilor Interne fiind diagnosticat cu comotie cerebrală și poli-traumatism al corpului, însoțită de cefalee (echimoze cu extorcații și edem al țesuturilor moi la nivelul feței, echimoze la nivelul feței și a pavilioanelor oculare, excoriații la nivelul membrilor superioare și genunchiul drept etc.).

Cele invocate, mai menționează, sunt susținute și prin Raportul de expertiză medico-legală nr. 6457 din 22 decembrie 2014 precum și prin fișa medicală eliberată de Institutul de Medicină Urgentă sub nr. 01-7/90 din 21 ianuarie 2015 care atestă irevocabil că în data de 22 decembrie 2014, Roșca Gheorghe a suferit o comotie cerebrală și multiple plăgi ale corpului.

În final au menționat că lipsta lui Roșca Gheorghe de la locul de muncă din 22 decembrie 2014 este întemeiată.

Suplimentar, au invocat că, prin ordinul de sancționare, pîrîtul a încălcat și legislația muncii, menționînd că relamantul urma să activeze în două schimburi succesive (f.d. 3-5).

În cadrul examinării cauzei, Roșca Gheorghe a depus cerere de concretizare și majorare a cerințelor din acțiune prin care a solicitat anularea pct. 1 și 2 din ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 24 ef din 17 ianuarie 2015 cu privire la sancționarea disciplinară a angajaților Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, locotenent-colonel de poliție Roșca Gheorghe și sergent-inferior de poliție Guriev Igor, obligarea Inspectoratului General al Poliției la restabilirea lui Roșca Gheorghe în funcția de comandant al companiei Râșcani a batalionului nr. 2 al Brigăzii de patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare începînd cu 17 ianuarie 2015, cu plata tuturor drepturilor salariale pentru anseță forțată de la locul de muncă în mărime de 42905,96 lei, formată din 40 593,42 lei – salariul neîncasat de Roșca Gheorghe pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă în intervalul 19 ianuarie 2015-17 iulie 2015, 1180,54 – indemnizația unică lunară neîncasată de Roșca Gheorghe pentru activitatea sa în luna ianuarie 2015, 1132 lei reținerea la salariul pentru neutilizarea uniformei de serviciu.

De asemenea, a solicitat obligarea Inspectoratului General al Poliției la plata în beneficiul lui Roșca Gheorghe a prejudiciului moral, rezultat din concedierea ilegală, în mărime de 50 000 lei, obligarea Inspectoratului General al Poliției la plata în beneficiul lui Roșca Gheorghe a tuturor cheltuielilor de judecată în sumă de 5 000 lei (f.d. 141-142).

La 04 noiembrie 2015 Roșca Gheorghe a depus cerere privind concretizarea și majorarea cerințelor din acțiune prin care a solicitat anularea pct. 1 și pct. 2 din Ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 24 ef din 17 ianuarie 2015 cu privire la sancționarea disciplinară a angajaților Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției Roșca Gheorghe și sergent-inferior de poliție Guriev Igor, obligarea Inspectoratului General al Poliției la restabilirea lui Roșca Gheorghe în funcția de comandat al Companiei Râșcani a Batalionului nr. 2 al Brigăzii de patrulare al Inspectoratului Național de Patrulare începînd cu data de 17 ianuarie 2015 cu plata tuturor drepturilor salariale pentru absența forțată de la locul de muncă (f.d. 152-155).

Prin hotărîrea Judecătoriai Centru, mun. Chișinău din 24 decembrie 2015 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Roșca Gheorghe împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea actului administrativ, restabilirea la serviciu, încasarea prejudiciului moral și material, s-a anulat punctele 1 și 2 din ordinul nr. 24 ef din 17 ianuarie 2015 al șefului Inspectoratului General al Poliției cu privire la sancționarea disciplinară a anagajaților Inspectoratului Național de Patrulatrulă al Inspectoratul General al Poliției, locotenent-colonel de poliție Roșca Gheorghe și sergent-inferior de poliție Guriev Igor, s-a restabilit Roșca Gheorghe în funcția de comandant al companiei Rîșcani a Batalionului nr. 2 al Brigăzii de Patrulare a Inspectoratului Național începînd cu 21 ianuarie 2015, s-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Roșca Gheorghe salariul pentru absența forțată de la locul de muncă în mărime de 92 074, 29 lei, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3 000 lei, în rest s-a respins ca neîntemeiate (f.d. 188).

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la 24 decembrie 2015 Inspectoratul General al Poliției a depus cerere de apel prin care a solicitat casarea integrală a acesteia cu emiterea unei noi hotărîri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca îneîntemeiată (f.d. 209).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016 s-a respins apelul declarat de către Inspectoratul de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne și s-a menținut hotărîrea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 24 decembrie 2015 (f.d. 246).

La 18 august 2016 Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a depus cerere de recurs prin care a solicitat casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016 și a hotărîrii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 24 decembrie 2015 cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată.

În motivarea cererii de recurs au invocat următoarele.

Instanța de apel la emiterea deciziei, nu a ținut cont de toate motivele expuse în cererea de apel, și nu a motivat în decizie respingerea motivelor invocate.

În acest sens, au relevat că, instanța de apel, nu a ținut cont de legea specială și anume Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, care încadrează ca abatere disciplinară gravă faptul absenței nemotivată de la serviciu, însă a aplicat prevederile Codului muncii care stabilește ca temei de concediere faptul lipsei neîntemeiate a 4 ore consecutiv de la serviciu.

De asemenea, au menționat că, deși intimatul a fost cu comotie cerebrală, nu s-a luat în considerație faptul că, cum a scris raportul prin care aduce la cunoștință conducerii Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, precum că subalternul Guriev Igor cu un cetățean pe nume Vitalie, i-au propus patru lăzi cu mere și una cu portocale sub fomă de binefacere? Și expedierea acestuia, prin intermediul unui cetățean la sediul Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, aflat în mun. Chișinău, str. Doina, 102.

Totodată, au invocat că, instanța de apel eronat a respins argumentul recurentului Inspectoratului General al Poliției prin care s-a menționat asupra respectării unei anumite proceduri de adresare la medic, procedură expres prevăzută în actul normativ intern.

În acest sens, au invocat că, deși instanța de judecată concluzionează că, intimatul/reclamantul era într-o stare de sănătate acută ce îi permitea adresarea directă la medic, nu a luat în calcul faptul că, intimatul s-a adresat la medic la 22 decembrie 2014 abia la orele 13:45, neinformînd angajatorul despre neprezentare la serviciu.

Cu referire la raportul de expertiză medico-legală nr. 6457 au menționat că, prin raportul respectiv, s-au constatat vătămări neînsemnate, iar potrivit pct. 74 al Regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale, nr. 199 din 27 iunie 2003 al Ministerului Sănătății, vătămrile neînsemnate sunt leziunile corporale ce nu cauzează prejudiciu sănătății.

Într-un final au menționat că, poliția are misiunea de a apăra drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei prin activități de menținere, asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire, investigare și de descoperire a infracțiunilor și contravențiilor, iar polițistul trebuie să fie un exemplu întru respectarea legislației în vigoare, jurământului și instrucțiunilor de serviciu a regulilor

de convețuire socială, avînd o conduită ireproșabilă în toate împrejurările (f.d.1-11, Vol. II).

Analizînd termenul de depunere a recursului, instanța de recurs remarcă următoarele:

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 25 iunie 2016.

Potrivit scrisorii nr. 708 copia deciziei a fost expediată părților la 12 iulie 2016 (f.d. 259, Vol. I).

La materialele cauzei, nu este anexată dovada recepționării deciziei de către recurent.

Recurenții au depus cererea de recurs la 18 august 2016, respectiv, recursul a fost depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Analizînd modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizînd argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicînd corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele ierarhic inferioare de judecată s-au pronunțat în modul corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3

judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că aceste argumentul al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Avînd în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari